

Sygn. akt VIII K 3/12

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Grażyna Sobkowicz**

Protokolant: Małgorzata Skonieczna

przy udziale Prokuratora: Grażyny Łoniewskiej

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2012 roku,

sprawy: **J. D.**, syna K. i D. z domu B., urodzonego (...) w O.,

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1989 roku, w sprawie o sygn. akt II K 407/89, za czyn popełniony w dniu 25 maja 1989 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 203 § 2 dkk, na karę grzywny wysokości 60.000 starych złotych, przy czym na mocy postanowienia z dnia 28 grudnia 1989 roku Sądu Rejonowego w O. darował J. D. orzeczoną karę grzywny w części nie wykonanej,

II. Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1993 roku, w sprawie o sygn. akt II K 190/93, za czyn popełniony w połowie marca 1990 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 208 § 1 dkk, na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 3.000.000 starych złotych, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 listopada 1991 roku do dnia 24 marca 1992 roku, od dnia 04 maja 1993 roku do dnia 25 sierpnia 1993 roku, postanowieniem z dnia 08 listopada 1993 roku Sąd Rejonowy w O. zarządził wykonanie kary zastępczej w rozmiarze 20 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę, przy czym Sąd Wojewódzkie w W. postanowieniem z dnia 14 lutego 1994 roku, sygn. XI Wz 185/94 warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 190/93;

III. Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 lutego 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 244/97, za czyn popełniony w dniu 01 lutego 1997 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 11 § 1 kk w zw. z art. 199 § 1 kk w zw. z art. 60 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 600,00 zł, przy czym Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 30 czerwca 1998 roku zarządził zastępczą karę 60 dni pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 350/98, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 1999 roku, sygn. akt IX Ka 125/89, na następujące kary:

1. za czyn popełniony w dniu 03 grudnia 1997 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności
2. za czyn popełniony w dniu 08 stycznia 1998 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono wobec skazanego karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 13 grudnia 2001 roku Sąd Okręgowy w R., sygn. III Wz 734/01 warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w O. z dnia 02 września 2004 roku, w sprawie o sygn. akt II K 237/04, za czyn popełniony w okresie od dnia 16 maja do 20 maja 2002 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w O. z dnia 21 kwietnia 2006 roku, w sprawie o sygn. akt II K 249/05, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego (...) w W. z dnia 06 listopada 2006 roku, sygn. akt VI Ka 710/06 na następujące kary:

1. za czyn popełniony w nocy z 2 na 3 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 k, na karę 2 lat pozbawienia wolności,

2. za czyn popełniony w dniu 03 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. za czyn popełniony od końca grudnia 2004 roku do dnia 03 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w O. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 08 stycznia 2008 roku do dnia 08 października 2010 roku,

VII. łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II K 87/08 obejmującym następujące orzeczenia: wyrok Sądu Rejonowego O. z dnia 17 lutego 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 244/97 oraz Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 350/98, które połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w O. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności od dnia 16 czerwca 1998 roku do dnia 16 lutego 1999 roku oraz od dnia 18 listopada 1999 roku do dnia 18 listopada 2002 roku;

VIII. Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 sierpnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt VIII K 17/11 za czyn popełniony w dniu 04 grudnia 2002 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 lipca 2011 roku do dnia 10 sierpnia 2011 roku oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych 10,00 zł, przy czym postanowieniem z dnia 28 listopada 2011 roku na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu dodatkowo okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04 grudnia 2002 roku do dnia 18 lutego 2004 roku;

- orzeka -

1. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności orzeczone wobec J. D. w wyrokach opisanych w punktach: V i VIII łączy i wymierza skazanemu karę łączną 4\ czterech\ lat pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie o sygn. akt II K 237/04 – od dnia 14 stycznia 2005 roku do dnia 14 lipca 2006 roku oraz w sprawie o sygn. akt VIII K 17/11 – od dnia 04 grudnia 2002 roku do dnia 18 lutego 2004 roku, od dnia 14 lipca 2011 roku do dnia 10 sierpnia 2011 roku oraz od dnia 11 listopada 2011 roku do dnia 06 marca 2012 roku;

3. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie karne w zakresie połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych w wyrokach opisanych w punktach: III i IV,

4. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych skazanemu J. D. w wyrokach opisanych w punktach I, II i VI;
5. W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;
6. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. Ż. kwotę 120,00 zł (stu dwudziestu złotych) powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem pełnienia w sprawie obowiązków obrony z urzędu;
7. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

(...)

(...)

(...)

VIII K 3/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D., został skazany prawomocnymi wyrokami:

IX. Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1989 roku, w sprawie o sygn. akt II K 407/89, za czyn popełniony w dniu 25 maja 1989 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 203 § 2 dkk, na karę grzywny wysokości 60.000 starych złotych, przy czym na mocy postanowienia z dnia 28 grudnia 1989 roku Sądu Rejonowego w O. darował J. D. orzeczoną karę grzywny w części nie wykonanej,

X. Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1993 roku, w sprawie o sygn. akt II K 190/93, za czyn popełniony w połowie marca 1990 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 208 § 1 dkk, na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 3.000.000 starych złotych, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 listopada 1991 roku do dnia 24 marca 1992 roku, od dnia 04 maja 1993 roku do dnia 25 sierpnia 1993 roku, postanowieniem z dnia 08 listopada 1993 roku Sąd Rejonowy w O. zarządził wykonanie kary zastępczej w rozmiarze 20 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę, przy czym Sąd Wojewódzkie w W. postanowieniem z dnia 14 lutego 1994 roku, sygn. XI Wz 185/94 warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 190/93;

XI. Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 lutego 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 244/97, za czyn popełniony w dniu 01 lutego 1997 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 11 § 1 kk w zw. z art. 199 § 1 kk w zw. z art. 60 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 600,00 zł, przy czym Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z dnia 30 czerwca 1998 roku zarządził zastępczą karę 60 dni pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 350/98, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 1999 roku, sygn. akt IX Ka 125/89, na następujące kary:

1. za czyn popełniony w dniu 03 grudnia 1997 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności
2. za czyn popełniony w dniu 08 stycznia 1998 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono wobec skazanego karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 13 grudnia 2001 roku Sąd Okręgowy w R., sygn. III Wz 734/01 warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Rejonowego w O. z dnia 02 września 2004 roku, w sprawie o sygn. akt II K 237/04, za czyn popełniony w okresie od dnia 16 maja do 20 maja 2002 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. Sądu Rejonowego w O. z dnia 21 kwietnia 2006 roku, w sprawie o sygn. akt II K 249/05, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego (...) w W. z dnia 06 listopada 2006 roku, sygn. akt VI Ka 710/06 na następujące kary:

1. za czyn popełniony w nocy z 2 na 3 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 k, na karę 2 lat pozbawienia wolności,
2. za czyn popełniony w dniu 03 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
3. za czyn popełniony od końca grudnia 2004 roku do dnia 03 stycznia 2005 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w O. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 08 stycznia 2008 roku do dnia 08 października 2010 roku,

XV. łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II K 87/08 obejmującym następujące orzeczenia: wyrok Sądu Rejonowego O. z dnia 17 lutego 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 244/97 oraz Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 1998 roku, w sprawie o sygn. akt II K 350/98, które połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w O. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności od dnia 16 czerwca 1998 roku do dnia 16 lutego 1999 roku oraz od dnia 18 listopada 1999 roku do dnia 18 listopada 2002 roku roku;

XVI. Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 sierpnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt VIII K 17/11 za czyn popełniony w dniu 04 grudnia 2002 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 lipca 2011 roku do dnia 10 sierpnia 2011 roku oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych 10,00 zł, przy czym postanowieniem z dnia 28 listopada 2011 roku na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu dodatkowo okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04 grudnia 2002 roku do dnia 18 lutego 2004 roku;

W dniu 27 grudnia 2011 roku do Sądu Okręgowego w W. wpłynął wniosek skazanego J. D. w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1993 roku - sygn. akt II K 190/93, z dnia 17 lutego 1998 roku - sygn. akt II K 244/97, z dnia 11 grudnia 1998 roku - sygn. akt II K 350/98, z dnia 02 września 2004 roku - sygn. akt II K 237/04, z dnia 21 kwietnia 2006 roku - sygn. akt II K 249/05, łącznym z dnia 11 grudnia 2008 roku - sygn. akt II K 87/08 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 sierpnia 2011 roku - sygn. akt VIII K 17/11. W uzasadnieniu skazany podniósł, że zachodzą warunki formalne do wydania wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie. Ponadto wniósł o wymierzenie kary przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji (k. 2-3v). Pismem z dnia 27 lutego 2012 roku skazany wskazał, iż właściwie się zachowywał, będąc w warunkach izolacji, w różnych jednostkach penitencjarnych, co szczegółowo przedstawił.

Na rozprawie w dniu 06 marca 2012 roku prokurator przyłączył się do wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego jednak sprzeciwił się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji przy jej wymierzaniu. obrońca skazanego poparł pisemny wniosek J. D. o wydanie wyroku łącznego i wyniósł o wymierzenie kary łącznej przy uwzględnieniu zasady pełnej absorpcji oraz o zasądzenie kosztów z tytułu obrony sprawowanej z urzędu.

Sąd zważył, co następuje,

W myśl art. 569 § 1 kpk wyrok łączny może zostać wydany, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Natomiast art. 85 kk stanowi, że Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd oprócz analizy wyroków wskazanych we wniosku skazanego, z urzędu rozważył możliwość wydania wyroku łącznego, obejmującego kary jednostkowe wymierzone innymi wyrokami.

Analiza całokształtu dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy nakazuje uznać, że spełnione zostały materialnoprawne przesłanki wyrażone w treści art. 85 kk, dotyczące orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej prawomocnymi wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu z uwagi na popełnienie ich w układzie temporalnym uzasadniającym stwierdzenie zbiegu realnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 2003r. – sygn. akt V KK 288/03, opublikowany w OSNPiPr 2004 z.3, poz.14).

W niniejszej sprawie wymienione powyżej przesłanki, spełnione zostały w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 lutego 1998 roku - sygn. akt II K 244/97 oraz z dnia 11 grudnia 1998 roku – sygn. akt II K 350/98 (opisane w punktach III i IV orzeczenia). Czyny, za które J. D. został skazany w ramach wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt II K 350/98 zostały popełnione w dniach 03 grudnia 1997 roku i 08 stycznia 1998 roku, a więc przed datą wydania chronologicznie pierwszego wyroku, tj. wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 lutego 1998 roku, sygn. akt II K 244/97. Ponadto zostały orzeczone kary podlegające łączeniu. Wyrokiem o sygn. akt II K 244/97 wymierzono skazanemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności zaś wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt II K 350/98 – karę 3 lat pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności, tj. łączną 3 lata pozbawienia wolności. Powyższy ciąg został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 grudnia 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II K 87/08. Mając na uwadze kary połączone w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w O., sygn. akt II K 87/08, stwierdzić należy fakt, iż postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego wobec skazanego w zakresie kar orzeczonych w wyrokach opisanych w punkcie III i IV zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem tworzącym sprawę o charakterze res iudicata, która stanowi ujemną przesłankę procesową. Dlatego też działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie w tym zakresie należało umorzyć. Ponadto czyny, za które został skazany J. D. w wyrokach zapadłych po wydaniu wyroku łącznego opisanych w punktach V, VI i VIII zostały popełnione po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku, tj. wydanego w sprawie o sygn. akt II K 244/97.

Analiza materiału dowodowego wskazuje, że kolejny zbieg przestępstw, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, tworzą czyny przypisane skazanemu wyrokami Sądu Rejonowego w O. z dnia 02 września 2004 roku, sygn. akt II K 237/04 jako pierwszego chronologicznie tworzącego kolejny zbieg czynów, za który wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i czyn popełniony w dniu 04 grudnia 2002 roku za który J. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 sierpnia 2011 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Brak jest natomiast w ocenie Sądu spełnienia przesłanek wynikających z treści art. 85 kk w odniesieniu do czynów przypisanych wyrokami Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1989 roku, sygn. akt II K 407/89 (opisany w punkcie I), Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 sierpnia 1993 roku, sygn. akt II K 190/93 (opisany w punkcie II) oraz Sadu Rejonowego w O. z dnia 02 września 2004 roku, sygn. akt II K 249/05 (opisany w punkcie VI) dlatego też Sąd w tym zakresie, działając na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w sprawie.

Z uwagi na spełnienie warunków, przewidzianych w art. 85 kk w odniesieniu do wyroków, prawomocnie skazujących J. D. na kary pozbawienia wolności w sprawach o sygn. akt II K 237/04 i VIII K 17/11, a opisanych w punktach V i VIII, zaistniała konieczność wydania wyroku łącznego. Zgodnie zaś z art. 569 § 2 kpk, organem właściwym do jego wydania był Sąd Okręgowy w Warszawie.

Przy określeniu wymiaru kary łącznej Sąd badał, aby wymiar kary łącznej w wyroku łącznym był tak wyważony, by przy uwzględnieniu zachowania skazanego po popełnieniu przestępstw i prognozy społeczno - kryminologicznej, oceniając jego zachowanie po zapadnięciu pierwszego wyroku, wcześniejszą i późniejszą karalność i uwzględniając opinię z jednostki penitencjarnej, orzeczona kara spełniała wobec niego swe cele.

Wymiar kary uzależniony jest od związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw, a także zachowania skazanego w czasie odbywania kary.

Orzekając wymiar kary łącznej Sąd dokonał oceny w zakresie prognozy kryminologicznej skazanego, tj. ocenił jego opinię z jednostki penitencjarnej z dnia 31 stycznia 2012 roku (k. 20-20v). Zachowanie i postawę skazanego oceniono jako poprawne. Z opinii o skazanym wnika, że karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, nie był karany dyscyplinarnie ani też nie był nagradzany, jest uczestnikiem podkultury przestępczej zaś do swojego dotychczasowego trybu życia w rozmowach prezentuje stosunek umiarkowanie krytyczny.

Sąd zważył, że przy wymierzaniu kary skazanemu nie można nie wziąć pod uwagę faktu, iż był on już karany siedmiokrotnie, za przestępstwa o poważnym ciężarze gatunkowym. Są to przestępstwa przeciwko mieniu, działanie wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zdaniem Sądu powyższe przemawia za uznaniem, iż skazany jest osobą nieprzestrzegającą porządku prawnego, a stopień demoralizacji skazanego jest wysoki.

Jednakże w ocenie Sądu opinia o skazanym wskazuje, iż zmienił on swoje zachowanie i proces resocjalizacji w stosunku do skazanego wciąż trwa i przebiega we właściwym kierunku.

W oparciu o powyższe Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze czterech lat spełni stawiane przed nią cele w tym szczególnie prewencyjne.

Nadmienić należy, że poprawne zachowanie przejawiane przez skazanego w warunkach izolacji winno stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary, mającej przecież zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy celów zapobiegawczych i wychowawczych. Nie można uznać za zasadniczą okoliczność wskazującą na konieczność zastosowania zasady pełnej absorpcji, faktu, że sprawca jedynie z tytułu poprawnego zachowania w warunkach izolacji, mógłby liczyć na takie złagodzenie kary, w wyniku, którego nie poniósłby żadnej dolegliwości za część popełnionych przez siebie przestępstw. Obecna sytuacja skazanego, przy uwzględnieniu aktualnych danych osobopoznawczych wskazuje w ocenie Sądu, że choć proces resocjalizacyjny przebiega prawidłowo, to nie sposób uznać by został on zakończony.

Sąd podzielił tu też pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 04 października 2000 r. (sygn. akt: II AKa 175/00, podobnie S.A. w Katowicach w wyroku z dnia 08 marca 2001r., sygn. akt: II AKa 59/2001, S.A. w Łodzi w wyroku z dnia 09 maja 2001r., sygn. akt II AKa 63/2001), że orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu wyłącznie korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym niż suma kar. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona, nie była celowa. Sąd również podzielił stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 lipca 2000r. (sygn. akt: II AKa 171/2000), że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, tak orzeczona kara łączna pozbawienia wolności odzwierciedla dyrektywy wymiaru kary łącznej w odniesieniu do poczynionych wyżej ustaleń dotyczących osoby skazanego, a jednocześnie jest w stanie najlepiej osiągnąć swe cele. Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze czterech lat spełni stawiane przed nią cele w tym szczególnoprewencyjne. W niniejszym przypadku zastosować należy zasadę częściowej absorpcji przy wymiarze pozostałych do odbycia kar pozbawienia wolności, których wymiar odzwierciedla dyrektywy wymiaru kary łącznej w odniesieniu do poczynionych wyżej ustaleń dotyczących osoby skazanego, a jednocześnie jest w stanie najlepiej osiągnąć swe cele.

Zważywszy na zauważalne przejawy poprawnego zachowania skazanego w warunkach odbywanej przez niego kary, Sąd uznał, iż zastosowanie w jego przypadku zasady kumulacji kar nie byłoby celowe. Sąd uwzględnił czas, miejsce, sposób, okoliczności popełnionych przestępstw, zawartych w podlegających łączeniu wyrokach, zaatakowanie nimi dobra prawne oraz motywację skazanego.

Na podstawie art. 577 kpk Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej względem skazanego zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie o sygn. akt II K 237/04 – od dnia 14 stycznia 2005 roku do dnia 14 lipca 2006 roku oraz w sprawie o sygn. akt VIII K 17/11 – od dnia 04 grudnia 2002 roku do dnia 18 lutego 2004 roku, od dnia 14 lipca 2011 roku do dnia 10 sierpnia 2011 roku oraz od dnia 11 listopada 2011 roku do dnia 06 marca 2012 roku. Sąd kierował się w tej mierze obliczeniami kar, dokonanymi przez administrację Zakładu Karnego oraz wykonawczych akt spraw cząstkowych.

W punkcie 7 wyroku wobec faktu, że J. D. przebywa w warunkach izolacji, zwolniono go od kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Nie istniałaby, bowiem możliwość ściągnięcia tych kosztów.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł w oparciu o art. 618 § 1 pkt 11 kpk i zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz adw. G. Ź. kwotę 120,00 złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu J. D..

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.